

פניני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרֻשֶׁת בְּחֻקוֹתַי – עֵמֶל הַתּוֹרָה

"אִם בְּחֻקֹּתַי תֵּלְכוּ וְאֶת מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וְעִשִּׂיתֶם אֹתָם"
(ויקרא כ"ו, ג')

יוחנן אמר: "ג' פסיעות פסע". ריש לקיש אמר: "לא פסע אלא צווארו עיקם". הקב"ה אמר: "הצטערת לראות, חיך שאגלה עליך מיד". "ויקרא אליו אלקים מתוך הסנה" (שמות ג', ד') אע"פ שמשה היה מוכן לנבואה, **מכל מקום הדבר לא היה מושג על ידו בלי עמל מצידו.**

אומנם מדובר בעמל קטן מאוד כעיקום צוואר, אבל בכל זאת בלעדיו לא היה מועיל שום דבר שבעולם ואפילו לא הזכויות של משה וההכרח לגאולה. ללא עמלו הקב"ה לא היה נגלה אליו משום שכל יגיעה חשובה והכרחית כדי להגיע להישגים. **מכאן נלמד עד כמה יש לייקר ולהחשיב כל יגיעה.**

בתפילת ר' נחוניא בן הקנה (ברכות נ"ח, ב') כתוב: "אנו עמלים והם עמלים. אנו עמלים ומקבלים שכר והם עמלים ואינם מקבלים שכר". יש להבין, הרי גם שאר העולם שעמלים מקבלים על כך שכר ומפני מה כתוב שעמלים ואינם מקבלים שכר?

מין החפץ חיים מברא (פרשת בחוקתי): שאר העולם למרות שהם עמלים אינם מקבלים שכר על עצם העמל אלא רק על התוצאה היוצאת מעמלם. אם עמלו ולא יצא כלום- אינם מקבלים כלום על השקעתם. מה שאין כן אנחנו מקבלים שכר רב גם על העמל שעמלנו עבור דברים רוחניים אפילו אם אנחנו לא רואים תוצאות בעיניים.

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות משרת ציון

פניני לבנה

ע"א	כנסת לבנה	צאת לבנה	יבולת חם
י"ג	19: 03	20: 16	21: 12
ת"א	19: 22	20: 15	21: 09
מ"ב	19: 26	20: 18	21: 13
כ"ג	19: 22	20: 15	21: 09

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב נתנאל בן ג'ינה

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותי בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'ולייט יפית שרה בת ג'ינה אנאל חביבה בת שולמית לאה בת תמר מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי סיון רבקה בת אלן אסתר

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דזרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה אושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה מיטל בת שושנה לימור בת פרידה דרור בן סופיה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחא- בריאות ואריכות ימים סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דנה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה- הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נזימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה קסנש בת דגטו רותי בת סבריה יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט נעימה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- ר"ש ובריאות איתנה לימור בת פרידה יניב בן פרידה מאיה בת עדי אורן בן פרידה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

"ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצוות האלה ואם בחוקתי תמאסו ואם את משפטי תגעל נפשכם לבלתי עשות את כל מצותי להפרכם את בריתי אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם בקלה... וזרעתי לריק וזרעכם ואכלהו איביכם" (ויקרא כ"ו, י"ד-ט"ז).

רש"י הקדוש פירש: "אם בחוקתי תלכו יכול זה קיום המצוות כשהוא אומר ואת מצותי תשמרו וגו' הרי קיום מצוות, אמור מה אני מקיים אם בחוקתי תלכו שתהיו עמלים בתורה התורה". עיקר החיוב להיות עמלים בתורה וע"כ יתקיימו כל הברכות, ואם לאו- ח"ו יחולו על האדם כל הקללות. **יש עניין וחיוב גדול לעמול בתורה הקדושה.**

בגמרא (מנחות ז', א') כתוב כאשר אבימי שכח את מסכת מנחות בא לר' חסדא תלמידו על מנת שיזכרנה לו. הקשו עליו בגמ': "ולישלח ליה וליתי לגביה", שהרי **מן הראוי שהרב ישלח לקרוא לתלמידו שיבוא הוא אליו.**

הגמרא מתרצת: "סבר הכי מסתייעא מילתא טפיל". רש"י פירש משום יגעת ומצאתי. אנחנו רואים שאין כל השוואה ודמיון בין הלומד מתוך עמל ויגיעה ללומד מתוך הרווחה. אפילו יגיעה זו של הליכה שלכאורה נראית כדבר פעוט, נחרטת היא בנפש וסגולה היא להצלחת הלימוד- **"מצאתי"**.

כמו שבמסכת מגילה (י', ב') כתוב: "יגעת ומצאת- תאמין". היגיעה גורמת לאדם הצלחה. מבואר בזה כי על ידי עמל התורה אדם זוכה לדברים שבדרך הרגילה לא יגיע אליהם- אחרי "יגעת" מגיע "מצאתי".

במדרש (תנחומא שמות) מובא לגבי משה רבינו: "ויאמר משה אסרה נא ואקראה" (שמות ג', ג'). ר'

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה
לנוראל בן אסתר

לרפואה שלימה
לאיידה חיה בת אסתר
ולילד אלחנן רפאל בן איריס
ולילד אורי חיים בן שלי

שׂוֹאֵל וּמְשִׁיב בַּהֲלָכָה – בְּשׂוּלֵי גוֹיִים – חֵלֶק ח'

שאלה: ?

תשובה: !

מה הדין כאשר הישראל הניח את השיפודים וקודם שהגיע לשליש בישולו הגוי הפך את הבשר?

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

אם הישראל הניח בשר או שיפודים על האש לצלותו וקודם שהגיע לשליש בישול הגוי הפך אותו מצד לצד, הבשר מותר באכילה מכיוון שהבשר היה נצלה גם ללא הפיכתו של הגוי. **הערה:** מרן בבית יוסף (שם) בשם הרשב"א: אם היה יכול לבוא לידי מאכל בן דרוסאי בלא היפוכו, מותר. אולם כאשר בלא היפוך הגוי החתיכה לא היתה מתבשלת- הבשר אסור. כ"פ בשו"ע (שם ס"י) שדווקא במונח על גבי גחלים עוממות אסור, מכיוון שבלא הפיכתו של הגוי לא היתה החתיכה מתבשלת. לענ"ד פוק חזי, שגם ללא הפיכת השיפוד או חתיכת הבשר, החתיכה מגיעה לשיעור מאכל בן דרוסאי, שהוא שלישי בישול מכוח הנחתו של הישראל. ע"ע להרחי"א בשיורי ברכה (סימן קי"ג ס"ק י"ב) בשם שו"ת שערי ישועה ושכ"כ הרדב"ז.

איסור בישולי גויים שייך גם בעזרת בית גויה השכורה לו בבית הישראל. **הערה:** מרן בבית יוסף (יו"ד סימן קי"ג) אסר גם בשפחות ועבדים הקנויים לנו למעשה ידיהם, שמצויים אנו על שבייתם. כן פסק בשו"ע (שם ס"ד) בשם יש אומרים בתרא. למרות שהרמ"א (שם) מיקל, דאין איסור בישולי עכו"ם בשפחות, האחרונים כתבו, דהיינו דווקא בשפחות הקנויות לנו דליכא קירבה כלל. בזמנינו, שאינם אלא שכירים ואינו מצווה על שבייתתו, אסור. הפרי חדש (שם אות ט) כתב דבכהאי גוונא, שהם שכירים אף ל"א הראשון, שהביא השו"ע אסור. מ"ש הש"ך (סק"ז) להקל בשפחות השכורות, ראה בספר ההלכה במשפחה להגר"מ שטרנבוך (עמוד רג הערה מז) היינו דווקא שכורות לשנה, משא"כ בשפחות שכורות של ימינו, שיכולים לחזור בהן ולהתפטר מעבודתם, אסור לכו"ע. כ"כ בשו"ת ויברך דוד- הארפענס ח"א (יו"ד סימן צ"ד), כ"כ בספר דיני מאכלי נוכרים (פ"ד סק"ד) ובספר שושנת העמקים - בוחבוט ח"ד (עמוד שס"ג).

גוי שבישל בכלי של ישראל, אפילו שהמאכל כשר ללא תערובת דבר- איסור, חכמים קנסו אותו והכלי צריך הכשרה. לכתחילה, גם כאשר הגוי בישל בכלי שהוא לא בן יומו, צריך הכשרה, אבל בדיעבד, מותר. גם כלי חרס מועיל הגעלה ג' פעמים. **מקורות:** שו"ע (יו"ד סימן קיג ס"ט"ז) כתב בסתם: הכלים צריכים הכשרה. כאשר באים לתת הכשר במפעל שהכלים בלועים מבישולי גויים, חובה מן הדין להכשיר את כל הכלים קודם השימוש. באופן שהיה שישים [במאכל שאין בו בישול גוי] כנגד האיסור, לא נאסר הכלי, כגון: גוי שבישל ביצים במים בכלי של ישראל והיה רוב מים כנגד הביצה - מותר, ש"ך (ס"ק כא). ע"ע קובץ בית הלל (תמוז תשס"ז עמוד ל"ה).

מה שכתבנו שלכתחילה אף אם הכלי אינו בן יומו יש להכשירו, הרב כף החיים (שם סק"צ) כתב שכך דעת החכמת אדם (כלל ס"ו). הפרי מגדים (שפ"ד סימן צ"ג אות ג) כתב שהלכה רווחת היא בישראל, אפילו איסור דרבנן שנבלע בכלי לא מהני טעם לפגם. אולם הרב ערך השולחן (אות כב) כתב שרוב האחרונים סוברים שכלי שאינו בן יומו באיסור דרבנן מותר לכתחילה. הרב בן איש חי (חקת אות כד) כתב בכלים, שחושש לשבירתם מחמת ההגעלה ויש הפסד מרובה, הוי כדיעבד ויש לסמוך על המקילין להשתמש אחר מעת לעת. כ"כ בספר יצחק ירנן להרב שחיבר (סימן ע"ז). כאשר הכלי שבישל בו הגוי התערב בשאר כלים ואנחנו לא יודעים, היכן הוא, מותר. משום ספק ספיקא, שמא אין הכלי שנאסר וגם אם תרצה לומר שזה הכלי, שמא הלכה כמאן דאמר, שאין הכלים נאסרים מבישול הגוי.

עֲזָרָה מְשֻׁמֵּים

להלן סיפור מופלא המעובד מתוך 'השגחה פרטית'. יש בסיפור זה ללמד אותנו, כי כאשר האדם הולך בדרך התורה, בורא עולם עוזר לו. להלן הסיפור מפי הכותב: במשך תקופה היה לי קשר עם יהודי יקר מבוגר, עובד ה' בן עלייה המתייגע בתורה. בעברו שימש כשופט בערכאות. ברחמי שמיים זכה לשוב בתשובה שלמה ולעזוב את המקום שבו שימש שופט.

באותם זמנים היה לו תפקיד נכבד ביותר לשיטתם. הוא התפרסם בכל העיתונים כמאן דאמר נחשב למדי, אלא שבעוד חבריו רואים בו אחד משלהם, הוא כבר התחיל בשלבים של חזרה בתשובה. תורת ישראל שבתה את ליבו. הוא קיים הלכות רבות עדיין בלי לשנות את מראהו החיצוני. בינתיים המשיך בתפקידו בבית המשפט.

יום אחד הוא הוזמן לנהל טקס של מינוי שופטים חדשים. מדובר בטקס רב רושם שבו יושבים כל ה'נכבדים' ליד שולחן הכבוד ונושאים נאומים על השופטים החדשים. לכבוד האירוע הוגש בקבוק של יין משובח. המנחה הספיק לעיין בתווית שעל היין וראה שאינו מבושל. הוא החליט: **מהיין הזה אני לא שותה!** זאת היתה החלטה קשה כיוון שהשקת כוסיות היא חלק בלתי נפרד מהמעמד. הוא לא יכול להתחמק מכך, שכן הוא יושב ליד שולחן הכבוד ולא בפינה צדדית. הוא לא רוצה לפוצץ את האירוע, אבל גם לשתות יין נסך לא בא בחשבון. מה עושים? הוא התפלל מעומק ליבו שהקב"ה יעזור לו, ואכן נשלח לו עזרו מקודש.

באירועים כאלה יש מלצר מיוחד שתפקידו לחלק את היין בכוסיות. הוא עבר מאחד לשני. בדיוק כשהגיע לאותו שופט, נגמר היין! המלצר לא ידע את נפשו. הוא התנצל עמוקות על התקלה המביכה. הוא אמר שהוא תכנן כראוי את הכמות הראויה להימזג לכל כוס, הוא לא מבין איך אחרי שנים רבים של ניסיון באירועים ממלכתיים הוא נכשל בכך. אבל מידענו הבין גם הבין, כיצד אירעה התקלה והודה בכל ליבו לבורא עולם. הכתר והכבוד לחי העולמים.

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

לשמיעת השיעורים של הרה"ג אליהו פינחסי יש להתקשר 073-3718395

מינויים

לקבלת העלון חינם במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון,

חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי

בטל" 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - המקבל הרב שלמה אמסלם זצ"ל

חכם הרב שלמה אמסלם זצ"ל - נולד בחודש טבת ה'תר"מ (1880) בעיר מידלאת בין הרי האטלס במרוקו. בתחילת לימודיו למד מפי רבו חכם אברהם עטיה. רבינו עשה חיל בלימודו ועלה במעלות התורה והיראה עד שלא נמצא בעירו מלמד שמתאים לו. מאותו הזמן רבינו ישב בעליית הגג שבבית הוריו, שם הגה בתורה הקדשה יומם ולילה ביגיעה ובשקידה עצומה. בית הוריו היה בית ועד לחכמים בו התאכסנו דרך קבע כל השלוחים שבאו מארץ הקודש לעיר מידלת.

רבינו למד גם מפי אותם שד"רים והוסיף עוד על קדושתו. לאחר נישואיו התחיל ללמוד ולהעמיק בתורת הנסתר והיה בקיא בנגלה ובנסתר. שמעו של הצעיר המתבודד בעליית בית הוריו הגיע לאוזניו של רבי מסעוד אביחצירא, בנו בכורו של רבי יעקב. בשנת ה'תרנ"ט (1899) כשהיה בן תשע-עשרה חכם מסעוד אבוחצירא ביקש לראותו. לאחר שבחן את ידיעותיו ודיבר איתו בדברי תורה ובפרט בהלכות איסור והיתר, השתומם מהתפעלותו ומחוכמתו מידיעותיו של רבינו ומיד נתן לו 'כתב סמיכה'. לימים רבינו התחבר עם בנו של חכם מסעוד אבוחצירא, מן ה'בבא סאלי' זצ"ל והם היו לומדים יחד וממתיקים סוד.

פעם אחת חכם ר' מסעוד הגיע לעיר מידלת. כאשר ביקש לשוב לעירו, בני העיר יצאו ללוות אותו. כשהגיע הזמן להיפרד ממנו, בני העיר בכו וביקשו ממנו שיישאר איתם. רבי מסעוד הסיר את ה'סודרא דרבנן' שעל ראשו, כרך אותו סביב ראשו של רבינו ואמר להם: "מעתיק רבי שלמה הוא רבכם" ורבינו התחיל לשמש כמנהיג הקהילה. גם עם רבי מאיר אביחצירא, בנו של ה'בבא סאלי', היו לרבינו קשרי הערכה עמוקים. רבי מאיר כיהן כדיין בבית דינו של רבינו והתבטא על רבינו שהוא 'חד בדרא'.

הליכותיו בקודש של רבינו היו כאחד מהחסידים הראשונים, פרוש ומובדל מכל ענייני העולם הזה ותענוגותיו. כל מעשיו היו בצנעה וענווה. הרבה בטבילות מדי יום גם אם לשם כך היה צריך לשבור את שכבת הקרח מעל המים. כשלושים שנה לא אכל מאכלי בשר. גם משאר המאכלים התנזר, והרבה בתעניות עד שנחלש מאוד. מלומד בניסים.

זמן קצר לאחר פטירת חכם אברהם עטיה רבינו היה חייב להקדיש מזמנו עבור הקהל. מאז לימד רבינו את העם אורחות חיים ודעת אלוקים, ובני העיר שתו בצמא את דבריו. זכה לגילוי אליהו הנביא. נפטר ב-כ"ה אייר ה'תשכ"ג (1963). חי כ-83 שנים. בהלווייתו התאספו כל בני העיר, גדולים וקטנים כולל יהודים ושאינם בני ברית. הספידו אותו בקול נהי בכי תמרורים, רבי מאיר אביחצירא (ראב"ד ארפוד בעת ההיא), חתנו ותלמידו, ר' משה עטיה (ראב"ד מידלת) ור' רפאל בירדוגו (ראב"ד מכנאס). ציונו מידלאת בין הרי האטלס במרוקו. שומר בית-העלמין העיד שבכל ימי השבעה ירד עמוד אש על קברו של רבינו בכל חצות לילה.

אביו: חכם משה. **אמו:** מרת חנה. **אשתו:** מרת אסתר. **מרבנותיו:** חכם אברהם עטיה. **חברותא:** המקובל ר' ישראל אביחצירא (הבבא סאלי). **בנו:** חכם ר' מסעוד. **חתנו:** ר' משה עטיה (ראב"ד מידלת). **מתלמידיו:** ר' משה עטיה (ראב"ד מידלת), ר' יהודה חיון. **מספריו:** **בני שלמה** - חידושי על התורה, על ה'נ"ך, חידושי תהילים ועוד (הודפס על ידי בנו רבי מסעוד ונכדו הגה"צ ר' שלמה יעקב, ראש ישיבת 'בני שלמה' בבאר שבע).

רבינו נהג לקום בכל חצות הלילה כדי לומר תיקון חצות ולעסוק בתורה הקדושה בעליית ביתו במידלת שבמרוקו. תלמידו הצדיק רבי יהודה חיון העיד כי לא אחת ראה עמוד אש יורד בחצות לילה מן השמיים על עליית הבית של רבינו בשעה שהצדיק אמר תיקון חצות ולעסוק בלימוד התורה הקדושה.

שכניו סיפרו שהיו שומעים קול רעש גדול יוצא מחלון חדרו שבעליית ביתו. הם התפלאו מאוד מאחר ולא הבינו מה מקור הרעש שיוצא מחדר הצדיק אבל כמובן הם לא העיזו להיכנס לבית-רבינו ולבדוק מה מקורו. פעם אחת היה רעש חזק. אחד השכנים החליט להתלונן בפני רבינו על הרעש שנשמע בשעת לילה מאוחרת ומפריע לו לישון.

השכן נכנס לבית הצדיק שהיה פתוח. הוא ניגש את דלת חדרו, סובב את הידית פתח את דלת החדר. לתדהמתו הוא הבחין באור גדול וחזק שבוקע בתוך החדר. הוא הבין כי רבינו הוא צדיק נשגב והם לא מכירים ברום ערכו וכי הוא זכה לראות דבר שהשתיקה יפה לו. תיכף ומיד הוא סגר את הדלת בפחד וחרדה ושב לביתו בשתיקה.

פעם בשעת רצון רבינו סיפר על אחת מפעולותיו הנשגבות שהשיג בשעת חצות הלילה בשעת תיקון חצות וכך סיפר: "כאשר היתה בעירנו עצירת גשמים, קמתי באחד הלילות לתיקון חצות. חשבתי לנפשי: 'שעת רצון היא לפניו יתברך, אולי בשעה זו ישמע ה' את תפילתי וירחם עלינו'. פתחתי ואמרתי ברעותא דליבא פיוט 'ראה בעני עמך, רחם על עולמך'.

כשסיימתי, הוצאתי את ידי מן החלון, והנה יורד גשם. השבתי את ידי - ומיד הגשם פסק. הוצאתי שוב את היד והגשם החל לרדת שוב. השבתי את ידי ושוב פסק. לא ידעתי מה לעשות. עמדתי באימה ואמרתי: 'רבינו של עולם, אם כך רצונך שכאשר אוציא את ידי אז ירד הגשם, מוכן ומזומן אני לעמוד כך כל הלילה כולו ובלבד שתרחם על בניך רחומיך שהגשם עבורם הוא חיים'. "מיד כשסיימתי לומר את דבריי ארובות השמיים נפתחו וירד הגשם כל הלילה מבלי שאצטרך להוציא את ידי". (מעובד מתוך 'כתר מלוכה')

אין עוֹד מְלַבְדוּ

מחר לבית החולים – סידורים, טפסים וכל מה שצריך. הניתוח נקבע לשבע בבוקר.

המזכירה התקשרה בשעה שמונה בערב כדי לוודא שאנחנו מגיעים ומבינים את ההנחיות. שוחחנו מספר דקות. בדרך אגב אני מספרת לה שהתינוקת קיבלה היום את חיסון הפוליו.

היא סיפרה לפרופסור והוא אמר לה מיד: "תבטלי את התור שלהם למחר. אסור לנתח בשום אופן עד שבועיים מרגע קבלת החיסון!".

שמעתי את הדברים והייתי המומה! מה? איך? למה? כבר התכוננו רגשית וטכנית לקראת הניתוח, מחכים להיות אחרי, לקחנו חופש מהעבודה...

מה פתאום לדחות את הניתוח בשנייה האחרונה? למתי ידחו? רק שהמצב חלילה לא יחמיר. המחשבות עלו לי בראש עד שהתעשתי ואמרתי בקול: "כל עכבה לטובה!".

המזכירה קבעה לנו את מועד הניתוח בעוד שבועיים. כשהגיע המועד בעלי נסע עם התינוקת לאסוף מהקליניקה של הפרופסור את המסמכים החדשים לקראת המועד המעודכן של הניתוח.

באותה הזדמנות בעלי נכנס לפרופסור כדי שיבדוק את התינוקת לפני הניתוח. הוא חזר איתה הביתה לאחר שעה. אני שאלתי אותו: "איפה המסמכים?".

בעלי מחייך חיוך גדול ומביא לי דף אחד. קראתי את מה שהיה כתוב שם: "לא נצפה בקע. גמר טיפול. בכבוד רב, פרופסור..."

אני קוראת שוב ושוב ולא מאמינה! הבקע נעלם כלא היה! בעלי סיפר שבמשך חצי שעה הפרופסור בדק את הילדה ולא ראה שום בקע. הוא פשוט נעלם!

מדהים לראות את השגחת הבורא בכל שלב בסיפור הזה: מהרגע הראשון שהלכנו לחיסון של הפוליו ולא חיכינו לאחר הניתוח.

לאחר מכן שבכלל חשבתי לשתף את המזכירה ולספר לה על כך.

שהפרופסור באותה השעה היה במשרד והמזכירה סיפרה לו על כך.

שדחו בדיוק בשבועיים ושהלכנו לביקורת לפני כן - כדי לגלות שהבקע הסתדר.

לאורך כל הזמן הזה הייתה בי אמונה שלימה שהכול לטובה. יש ניסים! תפילות לעולם אינן שבות ריקם! אין עוד מלבדו.

להלן סיפור מופלא המעובד מתוך 'משכן שילה'. יש בסיפור זה כדי ללמד אותנו כי כל מה שעושה הקב"ה - הכול לטובה. צריך רק להתבונן לראות את השגחת הבורא בכל רגע ורגע. להלן הסיפור מפי בעלת המעשה:

בשבב והודיה לבורא עולם על כל חסדיו איתנו בחודש כסליו ה'תשפ"ב נולדה לנו בתנו נוגה, מתוקה, בריאה ושלימה.

שבועות ספורים לאחר הלידה הבחנתי בבלוטה גדולה בגופה. לאחר ביקור אצל רופא ואצל כירורג מומחה נאמר לנו כי מדובר בבקע ויש לבצע ניתוח דו-צדדי.

קיבלתי את הבשורה בצורה קשה מאוד. לחשוב שתינוקת כזאת קטנה צריכה לעבור ניתוח בהרדמה מלאה ובכלל - כל הפרוצדורה...

כאישה מאמינה הודיתי לקב"ה, שזה רק זה והתפללתי שבורא עולם ישלח לה רפואה שלימה ואם זה אפשרי - שלא תצטרך ניתוח ושהכול יעבור כלא היה.

הפרופסור קבע תור לניתוח בעוד שלושה חודשים. לפני כן נקבע תור נוסף לביקורת ולהכנה. במשך הזמן הזה לא היה יום שלא התפללתי.

ארבעים יום ברצף אמרתי 'נשמתי כל חי' ו'מזמור לתודה'. בתפילת העמידה בברכת 'שומע תפילה' ביקשתי בריאות איתנה ושבועזרת ה' הבת לא נצטרך ניתוח.

כעבור שלושה חודשים הגענו לביקורת. הייתי אחוזת אמונה שהבקע הסתדר ויגידו שאין צורך בניתוח, אבל לצערי עדיין ראינו את הנס ולא היה מנוס מלהגיע לבית החולים לצורך הניתוח.

המזכירה נתנה לנו את כל הטפסים והסבירה לגבי צום שגם ממנו חרדתי, איך אפשר להשאיר תינוקת בצום במשך שש שעות?!

חזרתי לבית ואמרתי לבורא עולם: "הריני מאמינה באמונה שלימה, שכל מה שמגיע ממך נעשה במיוחד עבורנו בהשגחה פרטית מדויקת ומושלמת. אם אתה חושב, שהתינוקת צריכה לעבור את הניתוח - זה הדבר הטוב עבורה, ואני מקבלת בלב שלם. תעשה שזה יעבור הכי קל שיש".

למחרת התקשרו אליי מטיפת חלב. האחות סיפרה, שיש התפרצות של נגיף הפוליו ל"ע. היא אמרה כי משרד הבריאות החליטו כדי לעצור את ההתפרצות של הנגיף, יש לזמן את כל התינוקות כדי לקבל מנה נוספת של החיסון. היא ציינה כי יש להגיע בדחיפות בלי תור.

בבוקר הלכתי עם התינוקת לטיפת חלב. הם נתנו לה את הטיפות וחזרנו הביתה. התחלתי לארגן את התיק, שניקח

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל וילד יחיא בן יוסף ז"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברקו דב ז"ל זהבה בת שושנה רייזל ע"ה מאירה בת יפה ע"ה יצחק יצחק בן רחל ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל אברהם בן יונה ז"ל אברהם בן יוסף חיים בן נסכה ז"ל סעידה בת תופחה ע"ה ר' שאול בן סילביה זצ"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל מזל בת שמעון ע"ה שני בת אסתר ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל מסודי בת חביבה ע"ה חווה בת יעקב צבי ע"ה יעקב בן אסתר ז"ל אסתר בת גולה גאולה ע"ה יצחק בן מישא אסתר ז"ל אביגדור בן ג'ולי ז"ל יוסף בר סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה רחל רפאת בת השמת ע"ה שלום בן אסתר ז"ל יעקב בן נעמה ז"ל מרים בת שרה ע"ה אריה בן מרים ז"ל יעקב בן נעמה ז"ל פייב מלכה בת שזל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל אורה בת נעימה ע"ה נעמי בת כתום ע"ה אילנה (מתרוזה) בת שרה ע"ה משה בן רוזה ז"ל מאיר בן נעמי ז"ל שושנה בת נעמי ע"ה סעדה בת בסה ע"ה שפרה בת פסיה ע"ה בנימין בן דב ז"ל

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל רחמים בן רחל ז"ל אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל ר' עוליאיל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל רפאל בן אסתר ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל יצחק בן פנינה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי יזידי בן קלרה ז"ל קסאנש בת דגישו ע"ה ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה אסתר בת נעמי ע"ה שרה בת נרקיס ע"ה ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל אורה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרה ע"ה מסעוד בן יקוט ז"ל עפאת בת השמת ע"ה רחמה בת מסעודה ע"ה חיים חמוטל בן רינה ז"ל סעידה בת תופחה ע"ה ישראל בן חיים משה גרשון ז"ל

